

Myšlenky jsou odpovídající dvoranou k nesnadno přístupnému paláci „obrysů morfologie světových dějin“. Příležitostí, jak znovuobjevit jeho základy, hojnost a krásu.

U Dělského potápěče dochází k bezprecedentní situaci: namísto obvyklé periodicity jeden knižní titul ročně, a to na podzim, jsou tu dvě knížky vyšlé těsně za sebou a na jaře! Stalo se to shodou různých okolností, nevyšel ani náš záměr, aby vyšly alespoň společně – rozešly se termíny. Jde o stav výjimečný a nebude se opakovat, naopak, přinejmenším do konce letošního roku u nás s největší pravděpodobností nevyjde již nic, vyjma snad nějakého dotisku (co Degrellovy **Planoucí duše?**).

Obě knihy, **Poundova** i **Spenglerova**, obsahují zjištění a postřehy platné i pro dnešní dobu. Obdoby s nynějším politicko-ekonomickým děním jsou tak nápadné, že ani není třeba na ně příliš upozorňovat. O vizionářství autorů se přitom jedná jen zčásti, spíše je to tak, že obdobnosti v nastavení vládnoucího systému („poměry“), pod jehož tlakem žili oni a v němž stále žijeme i my, vytvářejí ve své podstatě obdobné jevy a skutečnosti. A určité vyhraněné povahy, surové i kultivované (obecným i zvláštním) studiem, na ně reagují odmítnutím a odporem.

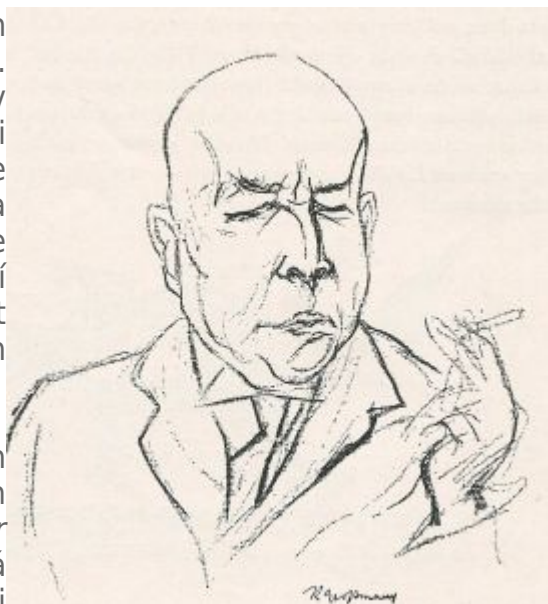
Spenglerovy *Myšlenky* provází anotace „Pilíř, o nějž se lze opřít v otřásajících se časech zániku Západu a jeho přeměny ve světovou civilizaci všech kultur a ras.“ Zde je místo ji trochu rozvést – sousloví „zánik Západu“ pochopitelně odkazuje k autorovu nejznámějšímu dílu; Západem je v něm však míněn okcident (**Abendland**) jakožto nástupnické státy západní části říše římské, protipól části východní, byzantského a později pravoslavného a mohamedánského orientu. Nikoli tedy jen a pouze Západ (*west-ouest*) v moderním smyslu coby tvůrce „obchodně-kapitalisticko-tržního-modelu civilizace“ (**Dugin**), který vznikl při vodách Atlantiku přibližně až od konce sedmnáctého století a k němuž se tak horlivě ze své žabí perspektivy hlásí nynější správci eurozóny Česko pro cizí vládce – vždyť tento *west-ouest* stejně jako instituce Evropské unie není totožný ani s neskonale hlubším a vyšším pojmem Evropy!

Obsahem *Myšlenek* je 370 výroků o pojmech, majících ve Spenglerově myšlení zásadní význam, jako např. osobnost, dějiny, válka, právo, stát, tradice atd., a to v původním výboru správkyně autorovy pozůstalosti Hildegardy Kornhardtové, která jej připravila v roce 1941 na popud vojáka, co si přál zejména důraz na místa pojednávající o postoji („*Haltung*“) a být ve formě („*In Form sein*“). Čili na místa odpovídající vypjaté době, kdy je Člověk nucen přehodnocovat dosavadní život a vztahy ke světu i nadsvětovým silám osudu a božství.

Tento základ jsme doplnili rozsáhlým (překladatelským i redakčním) výběrem z knih *Preussentum und Sozialismus* a *Jahre der Entscheidung*, vymezujícím a určujícím historická východiska dnešního stavu bílé rasy s aktuálními poznámkami a vysvětlivkami, jakož i úplnou, komentovanou bibliografií **nakladatelství Dělský Potápěč**. Náš doslov pak mj. vyvrací vulgární výklady „zániku Západu“, jak ty dobové, tak pozdější, které tuto námi prožívanou, vskutku otřesnou skutečnost, stačily již dávno snížit na klišé. Světovou civilizací všech kultů a ras pak míníme civilizaci globalistickou, bující jak zhoubné nádory ve všech mnohamilionových megapolích, v centrech i na předměstích.

Překlady Spenglerových děl od **Rudolfa Jičina**, které byly (či dosud jsou) dostupné v různých vydáních na síti, prošly znovu důkladnou jazykovou i překladatelskou korekturou. Tištěným vydáním skládáme jejich původci konečně patřičný hold a jím přeložené sdělení předáváme dál k vnitřnímu formování čtenáře, jenž nehodlá jen tak požívat ryze účelové a namnoze nechutné mediální šumáky, ba přímo otravné roztoky.

Heslo: d e t o x i k a c e .

Oswald Spengler v karikatuře Rudolfa Grossmanna (1922)